

بسم الله الرحمن الرحيم

خیلی خوش آمدید خانواده های محترم و عزیز جانبازان! این يك دیدار نمادین است؛ ضمن این که بنده این فرصت را پیدا کردم که با تعدادی از جانبازان عزیزمان و همسران و پدران و مادران و فرزندانشان از نزدیک دیدار کنم، که این برای من توفیق بزرگی است و خدا را بر آن سپاس می گزارم.

علاوه بر این، هدف این است که ارادت به قشر جانباز و مجموعه ی جانبازان به عنوان يك علامت ثابت در نظام جمهوری اسلامی باقی بماند. جانبازان در حقیقت شهیدان زنده یی هستند که خدای متعال این فرصت را به آنها داده که سالیانی از عمر خودشان را همراه با مجاهدت و آزمایش دشوار بگذرانند. این برادر جانباز، همان برادر شهید ماست. در همان جبهه، در همان منطقه، در همان محوطه، در همان حادثه، مثلاً انفجاری رخ می دهد یا تهاجمی از طرف دشمن با گلوله و بمب انجام می گیرد؛ یکی از دو نفر در آن حادثه شهید می شود، یکی هم مجروح می شود؛ لیکن شهید نمی شود. اینها در واقع يك حکم دارند؛ هر دو با همین انگیزه و با همین نیت رفتند تا در راه خدا جهاد کنند. هر دو تا مرز خطر جانی پیش رفتند، هر دو هم در معرض يك آزمایش قرار گرفتند؛ حالا یکی شهید شد و از دنیا رفت و پرونده ی تلاش و کارش بسته شد - البته پرونده ی اجر و ثواب بسته نمی شود؛ پرونده ی تلاش و فعالیت و مجاهدت بسته می شود - یکی هم زنده مانده و پرونده ی مجاهدت او باز است.

اگر جانبازی در دوران زندگی جانبازی حدود الهی را رعایت و تقوا و پاکدامنی را حفظ کند، آن چنان پاداشی دارد که خدای متعال از او تعبیر می کند به اجر عظیم؛ «للتین احسنوا منهم و اتقوا اجر عظیم». چیزی را که خدای خالق عظمت از آن به عنوان عظیم یاد کند، پیدا است که اجر خیلی بالا و بزرگ است. هر کدام از رنجهای بعد از جانبازی برای شما يك حسنه است و ثبت می شود. رنج ها، محرومیت ها و مشکلات زندگی هر کدام اجری دارد. ما که در مقابل حوادث گاهی بی صبری می کنیم، به خاطر این است که نمی دانیم این حوادث در سرنوشت نهایی ما پیش خدای متعال چه تأثیری دارد. هر کدام از این سختی ها مابازائی از اجر و ثواب الهی دارد.

در روایتی دارد که در روز قیامت وقتی پاداش سختی کشیده های دنیا را جلوی چشم همه ی خلایق به آنها می دهند و خلایق می بینند خدای متعال چه پاداش عظیمی را برای رنج کشیده ها قرار داده، اهل محشر و حتی خود اینها آرزو می کنند که ای کاش در دنیا گوشت بدنشان را با مقراض تکه تکه کرده بودند، برای این که این جا به این رنج ها می رسیدند. این مطلب را برای این به من و شما گفته اند که بفهمیم و لمس کنیم که هر کدام از رنج های شما در دنیا پیش خدای متعال مابازاء و اجری دارد. لذا قدر این حالت را بدانید و از خدای متعال سپاسگزار و شاکر باشید.

البته این، وظایف دیگران را در جنب شما کم نمی کند. مسؤولان، غیرمسؤولان، بنیاد ایثارگران، مسؤولان دولتی و بخش های مختلف، همه وظایفی در قبال شما دارند که آنها را باید انجام دهند. این که ما می گوئیم شما پیش خدا اجر دارید، آنها احساس نکنند که بار از دوششان برداشته است؛ نه، ما در قبال جانبازان عزیزی که در مهمترین آزمایش این انقلاب رفتند و سلامت و جوانی خودشان را این طور در راه خدا دادند، وظایفی داریم. نکته ی دوم مربوط به همسران محترم جانبازهاست که من لازم می دانم از آنها تشکر کنم. آنها در رنج های زندگی يك جانباز، داوطلبانه خودشان را شریک کردند و مشکلاتی را بر خود هموار کردند، که پیش خدای متعال اجر دارد. همسران جانبازان اجرشان خیلی بالاست و حقیقتاً ما باید از آنها تشکر کنیم. البته آنها هم باید بدانند که این جانباز يك نعمت خداست در دست آنها و برای آنها؛ چون وسیله ی اجر و پاداش الهی و جلب رضایت خداست؛ و البته جلب رضایت خدا با تلاش و زحمت و جدیت به دست می آید؛ همه ی خیرات عالم این گونه است. هیچ کس با راحتی و تن پروری به چیزی نمی رسد. هر کس هر دستاوردی در هر مقوله یی از مقولات مادی و معنوی دارد، با رنج دارد. اگر کسی علمی به دست می آورد، ثروتی به دست می آورد، نام نیکی به دست می آورد، اینها با رنج به دست می

آید؛ با راحتی و تن پروری به دست نمی آید. ملت ها پیروزی و عزتی که به دست می آورند، با رنج به دست می آورند. دستاوردهای اخروی هم عیناً همین طور است. ثواب الهی، رضای الهی و بهشت خداوند با رنج به دست می آید؛ بدون رنج به دست نمی آید. انسان باید تلاش و جد و جهد کند. یکی از این رنج ها و جد و جهدها هم همین است که همسران جانبازان نسبت به جانبازان متحمل می شوند.

نکته ی سوم درباره ی فرزندان جانبازان است. من، هم به فرزندان جانبازانی که این جا هستند، این را می گویم، هم به همه ی فرزندان جانبازان در سراسر کشور، و هم به خود پدر و مادرهای اینها؛ یعنی جانباز و همسرش. شما فرزندان جانباز افتخار کنید به این که فرزند کسی هستید که جوانی و سلامت خودش را برای آرمانهای بلند الهی و اسلامی فدا کرده؛ این افتخار دارد. نگذارید دنیاطلبان، پُرروغزیزهای بی جهت در جامعه، و فرهنگ سازهای دست نشانده ی دشمنان دین و انقلاب فضا را طوری کنند که فرزند جانباز نتواند افتخار کند فرزند جانباز است. شما در موضع مهاجم قرار بگیرید. افتخار، متعلق به شماست.

این کشور يك روز در معرض سخت ترین و تلخ ترین تهاجم ها قرار گرفت. عده یی گریختند، عده یی حتی از میدان های سختی هم فرار کردند - چه برسد به میدان جنگ - اما عده یی رفتند سینه شان را سپر کردند، جلوی دشمن را گرفتند و نگذاشتند دشمنان بیابند آبرو و هستی و شرف و ناموس این ملت را لگدمال کنند. عده یی از اینها شهید شدند، يك عده هم جانباز شدند. پدر شما یکی از کسانی است که توانسته این شرف و افتخار بزرگ را به دست بیاورد. فرزندان جانبازان با این دید نگاه کنند، که نگاه درست هم همین است.

بی دردهایی هستند که «فاذا ذهب الخوف سلقوكم بالسنة حداد اشحة علی الخیر»؛ وقتی بلایی پیش بیاید، از ترس مثل موش توی سوراخ ها می خزند؛ اما وقتی بلا تمام می شود، اینها تازه شیر می شوند و سینه ها را سپر می کنند و از همه هم طلبگار می شوند! اما جانبازان ما، خانواده های شهدای ما، ایثارگران ما، بخش عظیمی از متن ملت ما، کسانی هستند که در دوران سختی سینه را در مقابل سختی ها سپر کردند و به مصاف تلخی ها و سختی ها و دشواری ها رفتند؛ مظهرش همین جانبازان هستند که امروز زنده اند و سند و مدرک جهاد بزرگ ملت ایران اند. امیدواریم ان شاءالله خداوند شماها را موفق و مؤید بدارد و به ما هم توفیق دهد تا به آنچه وظایف ما در قبال شماست، بتوانیم عمل کنیم.

والسلام علیکم و رحمةالله و برکاته